

РЕШЕНИЕ

№ 7422

гр. София, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8056** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на заместник-кмета на Столична община (СО) срещу решение № 2818 от 25.07.2022г., постановено по НАХД № 6118/2022г. по описа на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 116-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № СОА21-РД11-883 от 02.04.2021 година на заместник кмет на Столична община, с което на Г. Д. К. от [населено място] е наложено административно наказание „глоба“ в размер 50 (петдесет) лева, на осн. чл. 178е от Закона за движение по пътищата за нарушение по чл. 94, ал. 3, пр.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалваното решение. Твърди се, че е необосновано, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие със събраните по делото доказателства. Моли съда да го отмени и вместо него да бъде постановено друго, с което се потвърждава НП. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация, Г. Д. К., не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и счита, че решението следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срока по чл. 211 от АПК от страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

От фактическа страна е установено, че на 26.02.2021г., около 08.55 часа в [населено място], Г. Д. К., паркирал личния си лек автомобил „К. С.“, с рег. [рег.номер на МПС] , върху тротоара на [улица]No4 към [улица], с което пречил на преминаването на пешеходците.

Нарушението било отразено в констативен протокол, Наложена била принудителна административна мярка – принудително преместване на ППС. Инспектор при ЦГМ, на базата на констативния протокол, съставил АУАН № 000326 от 26.02.2021 г., с който срещу К. било повдигнато административнонаказателно обвинение, квалифицирано като нарушение на чл. 94, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП. Актът бил съставен в присъствието на нарушителя и му връчен. К. е направил в АУАН възражение, че правата му са нарушени, “във връзка с установена корупционна схема на Столична община, която носи отговорност.” В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не е подадено възражение.

На база така съставения АУАН било издадено процесното наказателно постановление (НП) № СОА21-РД11-883 от 02.04.2021 година на заместник кмет на Столична община, с което на Г Г. Д. К. е наложено административно наказание глоба в размер на 50 /петдесет/ лева на осн. чл. 178е от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/ за нарушение по чл. 94, ал. 3, пр.2 от ЗДвП. Като описание на нарушението било посочено, че паркирайки върху тротоара К. пречи на преминаването на пешеходците, но не било посочено дали мястото на което К. е паркирал, е определено за паркиране, или не.

За да постанови съдебния акт – предмет на касационна проверка, СРС приема, че от събраните по делото доказателства е установено, че НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. АУАН е подписан от нарушителя.

Съдът обаче е приел, че при издаването на НП неправилно административнонаказващият орган е определил санкционната разпоредба, съответно санкцията, неправилно е описано нарушението, което е съществено нарушение, ограничаващо правото на наказаното лице да разбере какво нарушение му е вменено в отговорност, поради което с обжалваното решение е отменено атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него.

Не са налице наведените в жалбата касационни основания.

Настоящият касационен състав намира за правилни и законосъобразни изложените

мотиви в оспореното решение, поради което намира, че не следва да ги повтаря. Правилен е изводът на районния съд, че от начина, по който е описано нарушението в НП, поведението на жалбоподателя, макар и доказано, не би могло да бъде подведено именно под състава на чл.178е от ЗДвП, тъй като посочената разпоредба не съдържа санкция за неправилно паркиране върху тротоар въобще или в случай, че М. пречи на пешеходците, каквито единствени констатации е направил административнонаказващият орган, а санкционира само и единствено паркирането върху тротоари в населените места извън разрешените за това места и не държи сметка дали МПС пречи на пешеходците.

Според чл. 94, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП за паркиране в населените места пътните превозни средства се спират възможно най-вдясно на платното за движение по посока на движението и успоредно на оста на пътя. Допуска се паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите, само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци.

В чл. 178е от ЗДвП е предвидено, че се наказва с глоба от 50 до 200 лв. лице, което паркира пътно превозно средство в паркове, градини, детски площадки, площи, предназначени само за пешеходци, и на тротоари в населените места извън разрешените за това места.

В случая не е установено и не се твърди, че мястото на тротоара, на което е паркиран автомобилът на К. не е от разрешените за това места. Не е установено и остава ли разстояние и какво за преминаване на пешеходци. Описанието на нарушението в АУАН и НП е непълно, а посоченото деяние – обективно несъставомерно по посочената разпоредба на чл.178е от ЗДвП.

По изложените съображения не са налице основание за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и липсата на претенция от страна на ответника по касация, разноси в настоящето производство не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, предл първо и второ АПК, вр. С чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София- град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2818 от 25.07.2022г., постановено по НАХД № 6118/2022г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: